

İstanbul, 12.04.2007

04.04.2007 tarih ve 26483 sayılı Resmi Gazete’de yayımlanan 5615 sayılı kanun ile vergi kanunlarında bazı değişiklikler yapılmıştır. Mükelleflerin genelini ilgilendiren değişikliklere yönelik kısa açıklamalar bu duyurumuzun konusunu oluşturmaktadır;

- 1- Yasanın 2. maddesi ile GVK’nun mük. 121. maddesinde tanımlanan ücretlilerde vergi indirimi müessesesinin yerine geçmek üzere GVK’nun mülga 32. maddesi asgari geçim indirimi başlığı ile yeniden tanzim edilmiştir.

Yapılan değişiklik ile ücretlilerin belge toplama esasından vazgeçilirken bütün ücretliler için aynı koşul ve miktarda indirim imkanı veren bir sisteme geçilmiştir. Madde metnine göre asgari geçim indiriminin tavanı, takvim yılı başında geçerli olan 16 yaşından büyük sanayi kesimi çalışanın yıllık brüt asgari ücret tutarı olup ailede yer alan birey sayısına göre bu tavan rakamı üzerinden oran belirlenmektedir.

Madde metninden de anlaşılacağı üzere yeni uygulamada düşük ücret alanlar yüksek ücret alanlara nazaran daha avantajlı hale gelmektedirler. Bunun dışında işveren ile yaptığı anlaşmaya göre ücretini net tutar olarak belirleyenlerde net ücretin, asgari ücretin brüt tutarından (SSK prim kesintileri düşüldükten sonraki tutar) fazla olması durumunda uygulamadan ücretliler yararlanmamakta bu durum işverenin vergi yükünün azalmasına yol açmaktadır.

- 2- Yasanın 3. maddesi ile GVK’nun 41. maddesine 5. bent olarak eklenen yeni müessesede, ticari kazanç elde eden gelir vergisi mükellefleri yönünden de KVK’nun 13. maddesinde yer alan örtülü kazanç müessesesinin aynısı tesis edilmiştir. Böylece ticari faaliyetin şahıs işletmesi veya tüzel kişilik çatısı altında ifa edilmesi durumları arasındaki farklılık ortadan kaldırılmıştır. Gelir Vergisi mükellefleri yönünden ilişkili kişiler ile emsalden farklı olarak yerine getirilecek ticari edimler de emsalden farklılaşan tutar işletmeden çekilmiş değer sayılacaktır.

- 3- Yasanın 4. maddesi ile GVK’nun 75. maddesinin 2. bendine yeni bir ifade eklenmiştir. Söz konusu ifade KVK’nun 7. maddesi ile paralellik taşımakta olup kontrol edilen yabancı kurumlardan elde edildiği varsayılan kar payına ilişkin olarak kurumlarda olduğu gibi gerçek kişiler içinde menkul sermaye iradı tanımı yapılmıştır. Gelir Vergisi mükellefleri için yeni bir müessese olan kontrol edilen yabancı kurum uygulamasında özellikle vergi antlaşmalarından kaynaklanan vergi istisnaları yönünden hukuki ihtilaf yaratacağı anlaşılmaktadır.

- 4- Yasanın 5. maddesi ile GVK’nun mük. 80. maddesinin 6. bendindeki “4” yıllık istisna süresi “5” yıla çıkarılmış, böylece GVK’nun 70. maddesinin 1,2,4 ve 7. bentlerinde sayılan kıymetlerin alım-satımı fiilindeki vergisiz kazanç elde etmeye yönelik süre uzatılmıştır. 01.01.2007 tarihinden önce satın alınan varlıklar yönünden 4 yıllık sürenin geçerli olduğu yasanın 11. maddesi ile GVK’na eklenen geçici 71. madde hükmü ile tanımlanmıştır.

Söz konusu yasal değişikliğin 04.04.2007 tarihinde kesinleşmesine rağmen yürürlük tarihinin 01.01.2007 olarak hükmedilmesi nedeniyle bu zaman diliminde söz konusu varlıkları satın alanlar yönünden, yasaların geriye yürümezliği ilkesine bağlı olarak 4 yıllık sürenin geçerli olması gerektiği iddiası ile hukuki ihtilaf yaşanabileceği anlaşılmaktadır.

- 5- Yasanın 6. maddesi ile KVK’nun 30/7. maddesine paralel bir uygulama GVK’nun 94. maddesine eklenmiştir. Böylece offshore olarak adlandırılan ülkelerden gelen masraf belgelerine istinaden veya diğer nedenlerle bu ülkelerde yerleşik kurumların yanısıra gerçek kişilere yapılan ödemeler üzerinden de tevkifat yapılma zorunluluğu getirilmiştir. Uygulamada boşluk yaratmamak ve muvazalı ilişkileri önlemek amacıyla KVK’na paralel bir düzenlemenin GVK’nda da yapılmasının amaçlandığı anlaşılmaktadır.

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

- 6-** Yasanın 8. maddesi ile GVK'nun 121. maddesine yeni bir fıkra hükmü eklenmiştir. Söz konusu hüküm ile kontrol edilen yabancı kurumların ilan edilecek offshore ülkelerde bulunması ve bunlara yapılan ödemeler üzerinden GVK'nun 94. maddesi uyarınca tevkifat yapılması durumunda, kontrol edilen yabancı kurum nedeniyle beyan edilecek menkul sermaye iradı üzerinden hesaplanan gelir vergisinden yapılan tevkifatın mahsup edilmesine imkan tanınmıştır. Bu madde ile KVK'nun 34/3. maddesine paralel bir düzenleme gelir vergisi mükellefleri içinde tanımlanmıştır.

Yasa hükmünde açık olmayan husus, söz konusu kurumlara ödeme yapan bütün gelir vergisi ve kurumlar vergisi mükellefleri tarafından GVK'nun 94. maddesi uyarınca yapılan tevkifatların toplamının bu kurumların gerçek kişi ortakları tarafından kar payı beyanı yapılırken dikkate alınıp alınmayacağına belirsizliğidir. Maddenin lafzi tanımından böyle bir imkanın bulunduğu gibi bir anlam çıkmaktadır.

Bununla birlikte yasa hükmünde KVK'nun 30/7. maddesine atf yapılmaması ve GVK'nun 94. maddesinin yalnızca gerçek kişilere yapılan tevkifatı tanımlamasına rağmen GVK'nun 121. maddesinde "kontrol edilen yabancı kurumlara yapılan ödemeler üzerinden GVK'nun 94. maddesi uyarınca yapılan tevkifat" denilmek suretiyle var olmayan bir müesseseye atf yapılmıştır. GVK'nun 94. maddesinde bu tanıma uygun bir tevkifat hükmü bulunmadığından uygulamada neyin kastedildiği konusundaki açıklamanın beklenmesi gerekecektir.

- 7-** Yasanın 9. maddesi ile GVK'nun 123. maddesine yeni bir fıkra hükmü eklenmiştir. Değişiklik ile kontrol edilen yabancı kurumların ortağı olan gerçek kişilerin verecekleri gelir vergisi beyannamesinde hesaplanan gelir vergisinden, bu kurumlar tarafından ödenen vergilerin mahsubuna imkan tanınmıştır.

Mevcut uygulama ile neyin amaçlandığı tam olarak anlaşılamamaktadır. Vergi mevzuatımızda ortak olunan kurumun ödemiş olduğu vergilerin kar payı üzerinden hesaplanan vergilerden mahsubuna imkan veren bir düzenleme bulunmamaktadır. Diğer taraftan, yurt dışı iştiraklerden elde edilen tüm kar payları yönünden bu uygulamanın geçerli olmaması da eşitsizliğe yol açabilecek nitelik taşımaktadır. Kontrol edilen yabancı kurumların niteliği KVK'nun 7. maddesinde tanımlandığından, bu tanımın dışında kalan kurumların gerçek kişi ortakları yönünden (tam mükellef) GVK'nun 123. maddesinin bu hükmü geçersiz olacaktır.

Diğer taraftan kontrol edilen yabancı kurum tanımı ve uygulamasının amacı kar dağıtımının engellenmesi yoluyla gelirin beyanının kısıtlanmasına yönelik tedbir almak olduğuna göre mevcut değişiklik bu amaca ters düştüğü gibi bu kapsama giren kişilere yönelik ayrıcalıklı imkan sağlamaktadır.

- 8-** Yasanın 10. maddesi ile vergi beyannamelerinin verilme süreleri yeniden tanzim edilmiştir. Buna göre;

- Gelir Vergisi beyannameleri Mart ayının 1-25. günleri arası (Şubat ayında verilecekler o ayın 1-25. günleri arası)
- Muhtasar beyanname takip eden ayın 23. günü akşamına kadar
- Geçici Vergi beyannamesi dönemi takip eden 2. ayın on dördüncü günü akşamına kadar
- Katma Değer Vergisi beyannamesi takip eden ayın 24. günü akşamına

kadar vergi dairelerine verilmesi gerekmektedir.

- 9-** Yasanın 15. maddesi ile ikinci el otomobil satışı sırasında noterde tanzim edilen satış senedi üzerinden alınan damga vergisinin oranının binde 1,5'a düşmesine imkan veren bir düzenleme Damga Vergisi Kanununa ekli "I" sayılı tablonun A/6 bölümü olarak belirlenmiştir.

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

10-Yasanın 24. maddesi ile 5084 sayılı yasa ile Yatırımların Teşvikine yönelik olarak getirilen düzenlemeye ilişkin tadilat hükümleri yürürlüğe konulmuştur.

Bilgilerinize sunulur.

Saygılarımızla.

Arkan & Ergin Uluslararası Denetim ve Y.M.M. A.Ş.
Member Firm of Grant Thornton International

04 Nisan 2007 Tarihli Resmi Gazete
Sayı: 26483

GELİR VERGİSİ KANUNU VE BAZI KANUNLARDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN

Kanun No. 5615
Kabul Tarihi : 28/3/2007

MADDE 1 – 31/12/1960 tarihli ve 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun 9 uncu maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendi ile mülga ikinci fıkrasından sonra gelen üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"6. Evlerde kullanılan dikiş, nakış, mutfak robotu, ütü ve benzeri makine ve aletler hariç olmak üzere, muharrik kuvvet kullanmamak ve dışarıdan işçi almamak şartıyla; oturdukları evlerde imal ettikleri havlu, örtü, çarşaf, çorap, halı, kilim, dokuma mamûlleri, kırpıntı deriden üretilen mamûller, örgü, dantel, her nevi nakış işleri ve turistik eşya, hasır, sepet, süpürge, paspas, fırça, yapma çiçek, pul, payet, boncuk işleme, tiğ örgü işleri, ip ve urganları, tarhana, erişte, mantı gibi ürünleri işyeri açmaksızın satanlar. Bu ürünlerin, pazar takibi suretiyle satılması ile ticarî, ziraî veya meslekî faaliyetleri dolayısıyla gelir ve kurumlar vergisi mükellefi olanların düzenledikleri hariç olmak üzere; düzenlenen kermes, festival, panayır ile kamu kurum ve kuruluşlarınca geçici olarak belirlenen yerlerde satılması muafıktan faydalanmaya engel değildir."

"Ticarî, ziraî veya meslekî kazancı dolayısı ile gerçek usûlde Gelir Vergisine tâbi olanlar ile yukarıda sayılan işleri Gelir ve Kurumlar Vergisi mükelleflerine bağıllık arz edecek şekilde yapanlar esnaf muafılığından faydalanamazlar."

MADDE 2 – 193 sayılı Kanunun mülga 32 nci maddesi başlığıyla birlikte aşağıdaki şekilde yeniden düzenlenmiştir.

"Asgarî geçim indirimi

MADDE 32 – Ücretin gerçek usûlde vergilendirilmesinde asgarî geçim indirimi uygulanır.

Asgarî geçim indirimi; ücretin elde edildiği takvim yılı başında geçerli olan ve sanayi kesiminde çalışan 16 yaşından büyük işçiler için uygulanan asgarî ücretin yıllık brüt tutarının; mükellefin kendisi için % 50'si, çalışmayan ve herhangi bir geliri olmayan eşi için % 10'u, çocukların her biri için ayrı ayrı olmak üzere; ilk iki çocuk için % 7,5 diğer çocuklar için % 5'dir. Gelirin kısmî döneme ait olması halinde, ay kesirleri tam ay sayılmak suretiyle bu süreye isabet eden indirim tutarları esas alınır. Asgarî geçim indirimi, bu fıkraya göre belirlenen tutar ile 103 üncü maddedeki gelir vergisi tarifesinin birinci gelir dilimine uygulanan oranın çarpılmasıyla bulunan tutarın, hesaplanan vergiden mahsup edilmesi suretiyle uygulanır. Mahsup edilecek kısmın fazla olması halinde iade yapılmaz.

İndirimin uygulamasında "çocuk" tabiri, mükellefle birlikte oturan veya mükellef tarafından bakılan (nafaka verilenler, evlat edinilenler ile ana veya babasını kaybetmiş torunlardan mükellefle birlikte oturanlar dâhil) 18 yaşını veya tahsilde olup 25 yaşını doldurmamış çocukları, "eş" tabiri ise, aralarında yasal evlilik bağı bulunan kişileri ifade eder.

İndirim tutarının tespitinde mükellefin, gelirin elde edildiği tarihteki medenî hali ve aile durumu esas alınır. İndirim, yukarıdaki oranlara göre hesaplanan tutarları aşmamak kaydıyla, ücret geliri elde eden aile fertlerinden her biri için ayrı ayrı, çocuklar için eşlerden yalnızca birisinin gelinine uygulanır. Boşananlar için indirim tutarının hesabında, nafakasını sağladıkları çocuk sayısı dikkate alınır.

Bakanlar Kurulu, indirim konusu yapılacak toplam tutarın asgarî ücretin yıllık brüt tutarını aşmaması şartıyla ikinci fıkrada belirtilen asgarî geçim indirimi oranlarını arttırmaya veya kanunî oranına kadar indirmeye yetkilidir.

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

Asgarî geçim indiriminin uygulama dönemleri ve mahsup şekli ile diğer hususlara ilişkin usûl ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir."

MADDE 3 – 193 sayılı Kanunun 41 inci maddesinin birinci fıkrasına (4) numaralı bentten sonra gelmek üzere aşağıdaki (5) numaralı bent eklenmiş ve diğer bentler buna göre teselsül ettirilmiştir.

"5. Bu fıkranın 1 ilâ 4 numaralı bentlerinde yazılı olan işlemler hariç olmak üzere, teşebbüs sahibinin, ilişkili kişilerle emsallere uygunluk ilkesine aykırı olarak tespit edilen bedel veya fiyatlar üzerinden mal veya hizmet alım ya da satımında bulunması halinde, emsallere uygun bedel veya fiyatlar ile teşebbüs sahibince uygulanmış bedel veya fiyat arasındaki işletme aleyhine oluşan farklar işletmeden çekilmiş sayılır.

Teşebbüs sahibinin eşi, üstsoy ve altsoyu, üçüncü derece dahil yansoy ve kayın hısımları ile doğrudan veya dolaylı ortağı bulunduğu şirketler, bu şirketlerin ortakları, bu şirketlerin idaresi, denetimi veya sermayesi bakımından kontrolü altında bulunan diğer şirketler ilişkili kişi sayılır.

Bu bent uygulamasında, imalat ve inşaat, kiralama ve kiraya verme, ödünç para alınması veya verilmesi, ücret, ikramiye ve benzeri ödemeleri gerektiren işlemler, her hâl ve şartta mal veya hizmet alım ya da satımı olarak değerlendirilir.

İşletmeden çekilmiş sayılan farklar, ilişkili kişi tarafından beyan edilmiş gelir veya kurumlar vergisi matrahının hesabında dikkate alınmış ise ilişkili kişinin vergilendirme işlemleri buna göre düzeltilir. İlişkili kişiler ve bu kişilerle yapılan işlemler hakkında bu maddede yer almayan hususlar bakımından, 5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 13 üncü maddesi hükmü uygulanır."

MADDE 4 – 193 sayılı Kanunun 75 inci maddesinin ikinci fıkrasının (2) numaralı bendine, birinci paragraftan sonra gelmek üzere aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

"5520 sayılı Kurumlar Vergisi Kanununun 7 nci maddesindeki şartların birlikte gerçekleşmesi halinde; Türkiye’de yerleşik gerçek kişilerin doğrudan veya dolaylı olarak ayrı ayrı ya da birlikte sermayesinin, kâr payının veya oy kullanma hakkının en az % 50’sine sahip olmak suretiyle kontrol ettikleri yurt dışı iştiraklerinin kazançları dağıtılsın veya dağıtılmasın, iştirakin hesap döneminin kapandığı ayı içeren yıl itibarıyla dağıtılan kâr payı sayılır. Türkiye’de vergilendirilmiş kazancın iştirak tarafından sonradan dağıtılması durumunda, elde edilen kâr paylarının vergilendirilmiş kısmı bu tutardan indirilir."

MADDE 5 – 193 sayılı Kanunun mükerrer 80 inci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinde yer alan "dört yıl içinde" ibaresi "beş yıl içinde" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 6 – 193 sayılı Kanunun 94 üncü maddesine birinci fıkradan sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Vergilendirme rejiminin, Türk vergi sisteminin sahip olduğu vergilendirme kapasitesi ile en az aynı düzeyde bir vergilendirme imkânı sağlayıp sağlamadığı ve bilgi değişiminde bulunup bulunmadığı hususu da göz önünde bulundurulmak suretiyle, Bakanlar Kurulunca ilan edilecek ülkelerde yerleşik veya faaliyette bulunanlara (Türkiye’de yerleşik olanların bu ülkelerde bulunan işyerleri dahil) nakden veya hesaben yapılan veya tahakkuk ettirilen her türlü ödemeler üzerinden, bu ödemelerin verginin konusuna girip girmediğine veya ödeme yapılanın mükellef olup olmadığına bakılmaksızın % 30 oranında vergi kesintisi yapılır. Emsaline uygun fiyatlarla satın alınan mal ve iştirak hisseleri için yapılan ödemeler, emsaline uygun fiyatlarla, deniz ve hava ulaştırma araçlarının kiralanması için yapılan ödemeler ile yapılan işin tamamlanabilmesi bakımından zorunluluk arz eden geçiş ücreti, liman ücreti gibi ödemeler üzerinden yapılacak kesinti oranını; her bir ödeme türü, faaliyet konusu ya da sektör itibarıyla ayrı ayrı belirlemeye, sifra kadar indirmeye veya kanunî seviyesine kadar getirmeye Bakanlar Kurulu yetkilidir. Yurt dışındaki finans kuruluşlarından temin edilen borçlanmalara ilişkin anapara, faiz ve kâr payı ödemeleri ile sigorta ve reasürans ödemeleri üzerinden bu fıkra uyarınca vergi kesintisi yapılmaz."

MADDE 7 – 193 sayılı Kanunun 99 uncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"MADDE 99 – Muhtasar beyannamenin şekil, içerik ve eklerini belirlemeye ve tevkifat konuları itibarıyla ayrı ayrı beyanname verme mecburiyeti getirmeye Maliye Bakanlığı yetkilidir."

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

MADDE 8 – 193 sayılı Kanununun 121 inci maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Kontrol edilen yabancı kurumlara yapılan ödemeler üzerinden 94 üncü maddesinin ikinci fıkrası uyarınca kesilen vergiler, Türkiye’de yıllık beyannameyle bildirilen kontrol edilen yabancı kurum kârı üzerinden hesaplanacak gelir vergisinden mahsup edilebilir. Mahsup edilecek vergi, kontrol edilen yabancı kurumun bu ödemelerden kaynaklanan kazancına isabet eden gelir vergisinden fazla olamaz."

MADDE 9 – 193 sayılı Kanununun 123 üncü maddesine aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Kontrol edilen yabancı kurumlara ilişkin hükümlerin uygulandığı durumlarda, yurt dışı iştirakin toplam vergi yükünün hesabında esas alınan vergiler, ödenmiş olmaları şartıyla, Türkiye’de vergilendirilecek kontrol edilen yabancı kurum kârları üzerinden hesaplanan gelir vergisinden mahsup edilebilir."

MADDE 10 – 193 sayılı Kanununun 92 nci maddesinde yer alan "Mart ayının onbeşinci günü akşamına kadar," ibaresi "Mart ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar," olarak, "Şubat ayının onbeşinci günü akşamına kadar," ibaresi "Şubat ayının başından yirmibeşinci günü akşamına kadar," olarak, 98 inci maddesinde yer alan "ertesi ayın yirminci günü akşamına kadar," ibaresi "ertesi ayın yirmüçüncü günü akşamına kadar," olarak, "Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının yirminci günü akşamına kadar" ibaresi "Ocak, Nisan, Temmuz ve Ekim aylarının yirmüçüncü günü akşamına kadar" olarak, mükerrer 120 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "geçici verginin beyan süresini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın onuncu," ibaresi "geçici verginin beyan süresini üç aylık dönemi izleyen ikinci ayın ondördüncü," ve üçüncü fıkrasında yer alan "dönemi izleyen ikinci ayın onuncu günü akşamına kadar" ibaresi "dönemi izleyen ikinci ayın ondördüncü günü akşamına kadar" olarak, geçici 67 nci maddesinin (1) numaralı fıkrasının yedinci paragrafındaki "dönemini izleyen ayın yirminci günü akşamına kadar" ibaresi "dönemini izleyen ayın yirmüçüncü günü akşamına kadar", (14) numaralı fıkrasında yer alan "2006 yılında" ibaresi "31/12/2008 tarihine kadar" olarak; ayrıca, 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 41 inci maddesinde yer alan "yirminci günü" ibaresi "yirmidördüncü günü" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 11 – 193 sayılı Kanuna aşağıdaki madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 71 – Bu Kanunun mükerrer 80 inci maddesinin birinci fıkrasının (6) numaralı bendinin uygulanmasına ilişkin olarak, 70 inci maddenin birinci fıkrasının (1), (2), (4) ve (7) numaralı bentlerinde sayılan ve 1/1/2007 tarihinden önce iktisap edilmiş olan mal (gerçek usûlde vergilendirilen çiftçilerin ziraî istihsalde kullandıkları gayrimenkuller dahil) ve hakların elden çıkarılmasından doğan kazançların vergilendirilmesinde dört yıllık süre esas alınır."

MADDE 12 – 25/10/1984 tarihli ve 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 13 üncü maddesinin birinci fıkrasının (c) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"c) Altın, gümüş, platin arama, işletme, zenginleştirme, rafinaj ve Türk Petrol Kanunu hükümlerine göre petrol arama faaliyetlerine ilişkin olmak üzere, bu faaliyetleri yürütenlere yapılan teslim ve hizmetler ile aynı Kanun hükümlerine göre boru hattıyla taşımacılık yapanlara bu hatların inşaa ve modernizasyonuna ilişkin yapılan teslim ve hizmetler,"

MADDE 13 – 3065 sayılı Kanununun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yer alan "Üniversite ve yüksekokullar ile 8.6.1965 tarihli ve 625 sayılı Kanun hükümlerine tâbi özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10 unu" ibaresi "8/2/2007 tarihli ve 5580 sayılı Kanun hükümlerine tâbi özel okullar tarafından ilgili dönemdeki kapasitelerinin % 10'unu, üniversite ve yüksekokullarda ise % 50'sini" şeklinde; (4) numaralı fıkrasının (o) bendinde yer alan "işlemlerine konu mallar" ibaresinin "işlemlerine konu mallar ile transit rejim kapsamında işlem gören mallar" şeklinde; aynı fıkranın (r) bendi aşağıdaki şekilde; 29 uncu maddesinin (2) numaralı fıkrasındaki "işletmelerden" ibaresi ise "işletmeler ile organize sanayi bölgelerinden" şeklinde değiştirilmiştir.

"r) Kurumların aktifinde veya belediyeler ile il özel idarelerinin mülkiyetinde, en az iki tam yıl süreyle bulunan iştirak hisseleri ile gayrimenkullerin satışı suretiyle gerçekleşen devir ve teslimler ile bankalara borçlu olanların ve kefillerinin borçlarına karşılık gayrimenkul ve iştirak hisselerinin (müzayede mahallerinde yapılan satışlar dahil) bankalara devir ve teslimleri.

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

İstisna kapsamındaki kıymetlerin ticaretini yapan kurumların, bu amaçla aktiflerinde buldukları gayrimenkul ve iştirak hisselerinin teslimleri istisna kapsamı dışındadır.

İstisna kapsamında teslim edilen kıymetlerin iktisabında yüklenilen ve teslimin yapıldığı döneme kadar indirim yoluyla giderilemeyen katma değer vergisi, teslimin yapıldığı hesap dönemine ilişkin gelir veya kurumlar vergisi matrahının tespitinde gider olarak dikkate alınır."

MADDE 14 – 6/6/2002 tarihli ve 4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanununa ekli (II) sayılı listenin 87.03 G.T.İ.P. numarasında yer alan "- Diğerleri" ibaresinden önce, vergi oranı % 10 olmak üzere "- Motor silindir hacmi 3200 cm³'ü geçmeyen sürücü dahil 9 kişilik oturma yeri olanlar" ibaresi eklenmiş ve (III) sayılı listenin (B) cetvelinin "Asgari Maktu Vergi Tutarı" sütununda yer alan "0,0600" tutarları "0,0700" olarak değiştirilmiştir.

MADDE 15 – 1/7/1964 tarihli ve 488 sayılı Damga Vergisi Kanununa ekli (1) sayılı tablonun "I. Akitlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümünün (A) fıkrasına aşağıdaki (6) numaralı bent ile (2) sayılı tablonun "III-İşçiler, çiftçiler ve göçmenlerle ilgili kağıtlar" başlıklı bölümüne aşağıdaki (9) numaralı fıkra eklenmiştir.

"6. İkinci el araç satış sözleşmeleri (Binde 1,5)"

"9. 3285 sayılı Hayvan Sağlığı ve Zabıtası Kanunu uyarınca düzenlenen menşe şahadetnameleri."

MADDE 16 – 2/7/1964 tarihli ve 492 sayılı Harçlar Kanununun 123 üncü maddesinin üçüncü fıkrasına "nev'i değişiklikleri nedeniyle yapılacak işlemler ile" ibaresinden sonra gelmek üzere "Esnaf ve Sanatkarlar Kredi ve Kefalet Kooperatifleri (Bu kooperatifler ile Kredi Garanti Fonu İşletme ve Araştırma Anonim Şirketi tarafından bankalardan kullanılacak krediler için verilecek kefaletler dahil)" ibaresi eklenmiş, Kanuna ekli (4) sayılı tarifenin "I- Tapu İşlemleri" bölümünün (20) numaralı fıkrasının (d) bendindeki parantez içi hüküm "(Bu bedel, üzerinde hak tesis edilen gayrimenkulün emlak vergisi değerinin yarısından az, iki katından çok olamaz)" şeklinde değiştirilmiş, ekli (8) sayılı tarifenin "XI-Finansal Faaliyet Harçları" başlıklı bölümünün (7) numaralı fıkrasının (a) ve (b) bentlerinde yer alan tutarlar aşağıdaki şekilde yeniden belirlenmiştir.

"a) Yetkili müesseseler (döviz büfeleri) kuruluş izin belgeleri (her yıl için) (11.220.-YTL)

b) Yetkili müesseselerin (döviz büfeleri) açacakları şubeler için düzenlenen belgeler (5.610.-YTL)"

MADDE 17 – 13/7/1956 tarihli ve 6802 sayılı Gider Vergileri Kanununun 29 uncu maddesinin birinci fıkrasının (c) bendine "ikramiyeleri" ibaresinden sonra gelmek üzere "ile Merkez Bankasınca ihraç edilen likidite senetlerinden elde edilen faiz gelirleri," ibaresi eklenmiş, 31 inci maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiş; 33 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "bankalar arası kambiyo muamelelerinde" ibaresi "kambiyo muamelelerinde" şeklinde değiştirilmiştir.

"Sigorta şirketleri, iptal ettikleri sigorta muamelelerine ilişkin vergileri (yalnızca iptal tarihinden sonraki döneme ait olan kısmı), iptalin gerçekleştiği dönemde hesaplanan banka ve sigorta muameleleri vergisinden indirebilirler. Bu dönemde indirilemeyen vergiler, sonraki dönem beyannamelerinde indirim konusu yapılabilir."

"Maliye Bakanlığı, bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye yetkilidir."

MADDE 18 – 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Gelir İdaresi Başkanlığının Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunun 4 üncü maddesinin (g) bendi aşağıdaki şekilde, 24 üncü maddesinin ikinci fıkrasında yer alan "bu işlemlere ilişkin olarak yaratılan ihtilaflarla ilgili yargı mercileri nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak" ibaresi "bu işlemler ile diğer işlemlerden dolayı idarî yargı mercileri nezdinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak" şeklinde değiştirilmiş ve 33 üncü maddesine "Başkanlığın görev alanına giren konularda" ibaresinden sonra gelmek üzere "Maliye Bakanlığına yapılmış olan atıflar Gelir İdaresi Başkanlığına" ibaresi eklenmiştir.

"g) İşlem ve eylemlerinden dolayı idarî yargı mercilerinde yaratılan ihtilaflarla ilgili olarak bu merciler nezdinde talep ve savunmalarda bulunmak, gerektiğinde itiraz, temyiz ve tashihi karar yoluna

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

gitmek; temyiz yoluna gidilip gidilmeyeceği hususunda taşra teşkilâtına muvafakat vermek; şikâyet başvurularını karara bağlamak; uygulamada ortaya çıkan ihtilafların en aza indirilmesine ve uygulama birliğinin sağlanmasına yönelik tedbirleri almak."

MADDE 19 – 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununa 28 inci maddesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki madde eklenmiştir.

"Beyanname verme ve ödeme sürelerinde yetki

MÜKERRER MADDE 28 – Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, beyannamelerin verilme ve ödeme sürelerinin son gününü, kanunî süresinden itibaren bir ayı geçmeyecek şekilde yeniden belirlemeye yetkilidir."

MADDE 20 – 213 sayılı Kanunun 120 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra, 353 üncü maddesinin (3) numaralı bendinin ikinci cümlesinden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümle eklenmiş; 367 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "defterdarlığın veya gelirler bölge müdürlüğünün" ibaresi "vergi dairesi başkanlığının veya defterdarlığın" şeklinde, 377 nci maddesinin dördüncü ve beşinci fıkraları ise aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Bu Kanunun 4 üncü maddesinde yazılı vergi dairesinin görev ve yetkilerini haiz olarak faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında düzeltme yetkisi vergi dairesi başkanına ait olup, başkan bu yetkisini ilgili grup müdürlerine ve/veya müdürlere devredebilir."

"Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığı, söz konusu tespiti vergi incelemesine yetkili olmayanlara da yaptırmaya yetkilidir."

"Vergi dairesi başkanlıkları ile vergi daireleri, Maliye Bakanlığı Gelir İdaresi Başkanlığınca belirlenen tutarları aşan davalarda Gelir İdaresi Başkanlığının (İl özel idareleri ile belediyeler, valilerin) muvafakatını almadan vergi mahkemesi kararları aleyhine temyiz yoluna gidemezler.

Gelir İdaresi Başkanlığı, tespit edeceği hadlerle sınırlı olmak şartıyla, muvafakat verme yetkisini vergi dairesi müdürlüklerinin taraf bulunduğu davalar için vergi dairesi başkanlıklarına ve/veya defterdarlıklara devredebilir."

MADDE 21 – 21/7/1953 tarihli ve 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanununun 17 nci maddesinin birinci fıkrasında yer alan "vergi dairesi müdürünün yazılı isteği üzerine defterdar," ibaresi "vergi dairesi müdürünün (5345 sayılı Kanun uyarınca vergi dairesi yetkisini haiz olarak kurulan ve faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında, ilgili grup müdürünün ve/veya müdürün) yazılı talebi üzerine defterdar ve/veya vergi dairesi başkanı," şeklinde değiştirilmiş, ikinci fıkrasında yer alan "müdürü" ibaresinden sonra gelmek üzere fıkraya "(5345 sayılı Kanun uyarınca vergi dairesi yetkisini haiz olarak kurulan ve faaliyete geçen vergi dairesi başkanlıklarında, ilgili grup müdürü ve/veya müdür)" ibaresi eklenmiş, 90 ıncı maddesinde yer alan "gayrimenkulün bulunduğu yer tapu sicil muhafızından teşekkül eder." ibaresi "gayrimenkulün bulunduğu yer tapu sicil muhafızı veya temsil edeceği zattan teşekkül eder." şeklinde değiştirilmiştir.

MADDE 22 – Büyük Mükellefler Vergi Dairesi Başkanlığı mükelleflerinden tahsil edilen gelirlerden, 10/7/2004 tarihli ve 5216 sayılı Büyükşehir Belediyesi Kanununun 23 üncü maddesinin (b) bendi gereğince büyükşehir belediyelerine ayrılması gereken payın hesaplanmasında yeni bir düzenleme yapıncaya kadar; bu mükelleflerin, kanunî veya iş merkezlerinin bulunduğu büyükşehir belediyesi, şubeleri nedeniyle mükellefiyeti bulunanlarda, şube tarafından beyan edilen ve şube adına ödemesi yapılan vergi gelirlerini kapsamak şartıyla, şubenin mükellefiyetinin bulunduğu büyükşehir belediyesi esas alınır. Gelir İdaresi Başkanlığının kuruluşuna ilişkin 5/5/2005 tarihli ve 5345 sayılı Kanununun 23 üncü maddesi uyarınca şube mükellefiyetinin değiştirilmesi halinde de bu madde hükmüne göre işlem yapılır. Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esasları belirlemeye Maliye Bakanlığı yetkilidir.

MADDE 23 – 4/1/2002 tarihli ve 4734 sayılı Kamu İhale Kanununun 10 uncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

"Kurum, dördüncü fıkranın; (c) bendi ile ilgili olarak Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığının uygun görüşünü alarak sosyal güvenlik prim borcunun kapsamı ve tutarını; (d) bendi ile ilgili olarak,

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

Gelir İdaresi Başkanlığının uygun görüşünü alarak vergi borcu kapsamına girecek vergileri; tür ve tutar itibarıyla belirlemeye yetkilidir.

Bu madde kapsamında istenen belgelerden hangilerinin taahhütname olarak sunulabileceği Kurum tarafından belirlenir. Gerçeğe aykırı hususlar içeren taahhütname sunulması veya ihale üzerinde kalan istekli tarafından taahhüt altına alınan durumu tevsik eden belgelerin sözleşme imzalanmadan önce verilmemesi halinde bu durumda olanlar ihale dışı bırakılarak geçici teminatları gelir kaydedilir."

MADDE 24 – 29/1/2004 tarihli ve 5084 sayılı Yatırımların ve İstihdamın Teşviki ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanunun;

A) 3 üncü ve 4 üncü maddelerinin birinci fıkralarının (a) bentlerinde geçen "otuz" ibareleri "on" olarak, (b) bentleri ise "1.4.2005 tarihinden önce işe başlamış olan gelir ve kurumlar vergisi mükelleflerinden asgarî on işçi çalıştıranların iş yerlerinde fiilen çalışan işçilerin," şeklinde,

B) 5 inci maddesi "Bu Kanunun 2 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen illerde en az on kişilik istihdam öngören yatırımlara girişen gerçek veya tüzel kişiler lehine; Hazineye, özel bütçeli kuruluşlara, il özel idarelerine veya belediyelere ait arazi veya arsaların üzerinde kırkdokuz yıl süreli bağımsız ve sürekli nitelikli bedelsiz irtifak hakkı tesis edilebilir. Bu taşınmazlar üzerindeki kamuya ait ve ihtiyaç dışı bina ve müstemilat ile üzerinde henüz faaliyete geçmemiş yatırım bulunan arazi veya arsalar da bu kapsamda değerlendirilir. Ancak, talep edilen taşınmazın bulunduğu ilçenin mülkî sınırları içinde organize sanayi veya endüstri bölgesi bulunması halinde, bu bölgelerde yer alabilecek yatırımlar için tahsis edilecek boş parsel bulunmaması şartı aranır.

31/8/1956 tarihli ve 6831 sayılı Orman Kanununa tâbi alanlar hariç olmak üzere, Devletin hüküm ve tasarrufu altında bulunması nedeniyle irtifak hakkı tesis edilemeyen taşınmazlar üzerinde ise kırkdokuz yıl süreli bedelsiz kullanma izni verilebilir. Bu Kanunun 2 nci maddesinin (a) bendi kapsamı dışında kalan kalkınmada öncelikli yörelerdeki diğer illerde (Gökçeada, Bozcaada hariç) bedelsiz yatırım yeri tahsisine ilişkin olarak, 5 inci maddenin 31/12/2006 tarihinde yürürlükte olan hükümleri uygulanır.

İrtifak hakkı tesis edilecek veya kullanma izni verilecek taşınmazlardan imar planı bulunmayanların planları ile uygulama projeleri, bedelsiz olarak verilen ön izin süresi içinde yapılır.

İstihdam edilecek işçi sayısına, yatırım konusu işletmenin faaliyete geçtiği tarihten itibaren beş yıl süreyle uyulması zorunludur.

Yatırımcı tarafından, mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin tamamlanmadığının veya taşınmazın üzerine yatırıma başlama tarihinden itibaren bir yıl içinde herhangi bir yatırım yapılmadığının ya da işletmeye geçtikten sonra faaliyetin sona erdirildiğinin tespiti, irtifak hakkı ve kullanma izni sözleşmesinin ağır şekilde ihlali sayılır ve bu durumda herhangi bir yargı kararı aranmaksızın irtifak hakkı veya kullanma izni iptal edilerek taşınmaz üzerindeki muhdesat, zemin maliki idareye intikal eder. Bu durumda ilgili idarenin talebi üzerine irtifak hakkı tapu idarelerince re'sen terkin edilir ve taşınmazın carî yıl proje maliyet bedelinin yüzde biri oranında tazminat alınır.

Yatırımcı tarafından, mücbir sebepler hariç öngörülen sürede yatırımın en az yüzde ellisinin gerçekleştirilmesine rağmen yatırımın tamamlanmaması veya öngörülen istihdam sayısına yüzde onu aşan oranda uyulmaması halinde ise bedelsiz olarak tesis edilmiş irtifak hakkı veya verilen kullanma izni, bedelliye dönüştürülür. Bu durumda yıllık irtifak hakkı veya kullanma izni bedeli, yatırımın carî yıl proje maliyet bedelinin binde beşidir.

Bedelsiz irtifak hakkı veya kullanma iznine konu taşınmazların üzerinde gerçekleştirilecek yatırımın toplam tutarı, bu taşınmazların maliki idarelerce takdir edilecek rayiç değerinin üç katından az olamaz.

Bu maddenin uygulanmasına ilişkin usûl ve esaslar Maliye Bakanlığınca belirlenir." şeklinde,

C) 6 nci maddesinin birinci ve ikinci fıkraları birleştirilerek, "31.12.2008 tarihine kadar uygulanmak üzere 2 nci maddenin (a) bendi kapsamındaki illerde, 1.4.2005 tarihinden itibaren faaliyete geçen ve asgarî on işçi çalıştıran işletmeler ile 1.4.2005 tarihinden önce faaliyete geçmiş ve asgarî on işçi çalıştıran işletmelerden; fiilen ve sürekli olarak hayvancılık (su ürünleri yetiştiriciliği ve tavukçuluk dahil), organik ve biyoteknolojik tarım, kültür mantarı yetiştiriciliği ve kompostu, seracılık,

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

sertifikalı tohumculuk ve soğuk hava deposu ile imalât sanayi, madencilik, turizm konaklama tesisi, eğitim veya sağlık alanlarında faaliyette bulunanların elektrik enerjisi giderlerinin yüzde yirmisi Hazinece karşılanır. Bu orana; 1.4.2005 tarihinden sonra faaliyete geçen işletmelerde asgarî sayıdan sonraki her bir işçi için, 1.4.2005 tarihinden önce faaliyete geçmiş işletmelerde ise bu tarihten sonra işe başlayan ve asgarî işçi sayısından sonraki her bir işçi için 0,5 puan eklenir. Hazinece karşılanacak oran, organize sanayi veya endüstri bölgelerinde faaliyette bulunan işletmeler için yüzde elli, diğer alanlarda faaliyette bulunan işletmeler için yüzde kırkı geçemez." şeklinde, değiştirilmiştir.

D) 5084 sayılı Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 2 – Bu Kanunun 3 üncü, 4 üncü ve 6 ncı maddelerinde yer alan destek ve teşviklerden, bu Kanunun yayımı tarihinden itibaren 5 yıl süreyle, bu maddelerdeki şartları taşımaları kaydıyla Gökçeada ve Bozcaada'daki işletmeler de yararlanır."

MADDE 25 – 29/6/1956 tarihli ve 6762 sayılı Türk Ticaret Kanununun 26 ncı maddesinin ikinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"492 sayılı Harçlar Kanunu hükümleri uyarınca tahsil edilen ticaret sicili harçlarının red ve iadeler düşüldükten sonra kalan tutarının yüzde 25'i ilgili odaya gelir kaydedilmek üzere aktarılır."

MADDE 26 – 19/3/1969 tarihli ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 180 inci maddesinin birinci fıkrasının (a) bendinde geçen "yüzde üçü" ibareleri "yüzde ikisi" şeklinde değiştirilmiş ve aynı maddenin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

"Maliye Bakanlığınca iki yıl öncesine ait kesin hesap sonuçlarına göre tespit edilen toplam tutarlar esas alınarak 492 sayılı Harçlar Kanununa bağlı (1), (2) ve (3) sayılı tarifelere göre alınan harçların yüzde biri ile idarî nitelikteki para cezaları hariç olmak üzere para cezalarının yüzde biri; her yıl Mart ayının sonuna kadar Türkiye Barolar Birliği adına açılan hesaba aktarılır ve zorunlu müdafî ve vekil görevlendirme ile ilgili carî giderler bu hesaptan ödenir. Bu hesap, münhasıran zorunlu müdafî ve vekil görevlendirme ile ilgili carî giderler için kullanılır ve yılı içinde harcanmayan paralar, ertesi yıla aynen aktarılır. Bu paraların barolar arasındaki dağıtımı, harcanması ve bu hizmet için çalıştırılacak personele ilişkin hususlar, Maliye Bakanlığının görüşü alınmak suretiyle Adalet Bakanlığı ile Türkiye Barolar Birliği tarafından birlikte çıkarılacak yönetmelikle düzenlenir."

MADDE 27 – 15/11/2000 tarihli ve 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir.

"GEÇİCİ MADDE 9 – Türkiye Halk Bankası A.Ş.'nin ödenmiş sermayesini oluşturan hisselerin 9/12/2004 tarihli ve 5274 sayılı Türk Ticaret Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun kapsamında Yeni Türk Lirasına intibakını sağlamak üzere; ödenmiş sermaye içerisinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı dışındaki hissedarlara ait 100 TL itibarî değerli hisse senetleri; 1 YTL itibarî değerli 1 adet, 500 TL itibarî değerli hisse senetleri; 1 YTL itibarî değerli 5 adet ve 1.000 TL itibarî değerli hisse senetleri; 1 YTL itibarî değerli 10 adet hisse senedine tamamlanır. Bu tamamlama işlemi, Banka sermayesi artırılmaksızın, Özelleştirme İdaresi Başkanlığının hisselerinin yeteri miktarda devri yoluyla bedelsiz olarak yapılır. Ayrıca, Özelleştirme İdaresi Başkanlığının farklı itibarî değerlerdeki hisseleri 1 YTL itibarî değerli hisselerine çevrilir. Bu şekilde yapılacak tamamlama işlemleri, Bankanın hisse senetleri Pay Defterine işlenir. Türk Ticaret Kanununun nama yazılı hisse devirlerine ilişkin hükümleri uygulanmaz.

Söz konusu işlemlere ilişkin olarak yapılacak ana sözleşme değişikliğinde 9/12/2004 tarihli ve 5274 sayılı Türk Ticaret Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun hükümleri uygulanır ve anılan değişikliğin Ticaret Siciline tescil ettirilmesini takiben eski hisse senetleri hüküm ifade etmez. Bu maddenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren azamî iki ay içerisinde, bu madde kapsamında yapılacak ana sözleşme değişikliği mevcut mevzuat uyarınca gerçekleştirilir."

MADDE 28 – 17/9/2004 tarihli ve 5234 sayılı Bazı Kanun ve Kanun Hükmünde Kararnamelerde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanunun geçici 1 inci maddesinin birinci fıkrasının son cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

"Aylık gayrisafî hasılatı irat kaydedilecek oranı, döner sermayeler itibarıyla %1'e kadar indirmeye Maliye Bakanı yetkilidir."

MADDE 29 – 7/6/2005 tarihli ve 5362 sayılı Esnaf ve Sanatkarlar Meslek Kuruluşları Kanununun 69 uncu maddesinin birinci fıkrasının ikinci cümlesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Alınan bu harcın red ve iadeler düşüldükten sonra kalan tutarının yüzde 25'i ilgili birliğe gelir kaydedilmek üzere aktarılır."

MADDE 30 – 2/9/1983 tarihli ve 78 sayılı Yükseköğretim Kurumları Öğretim Elemanlarının Kadroları Hakkında Kanun Hükmünde Kararnamenin ek 8 inci maddesine birinci cümleden sonra gelmek üzere aşağıdaki cümleler eklenmiştir.

"Meslek yükseköğretim kurumlarının Yükseköğretim Kurulu tarafından belirlenecek uzmanlık alanlarına açıktan ya da naklen atanacak öğretim görevlileri merkezi sınavdan muafır. Bu statüde meslek yükseköğretim kurumlarına atanacaklar, meslek yükseköğretim kurumlarının uzmanlık alanları dışındaki üniversitelerin ya da yüksek teknoloji enstitülerinin bir birimine görevlendirilemez ve atanamazlar."

MADDE 31 – 193 sayılı Kanunun mükerrer 121 inci maddesi yürürlükten kaldırılmıştır.

GEÇİCİ MADDE 1 – 23/3/2005 tarihli ve 5320 sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Yürürlük ve Uygulama Şekli Hakkında Kanunun 6/12/2006 tarihli ve 5560 sayılı Kanunun 30 uncu maddesi ile değişmeden önceki 13 üncü maddesine göre, 19/12/2006 tarihine kadar Ceza Muhakemesi Kanunu gereğince Baro tarafından müdafî ve vekil olarak görevlendirilen avukatlara ödenmesi gereken ücret karşılığı tutarın kalan kısmı, ilgililere ödenmek üzere Adalet Bakanlığı bütçesine aktarılacak ödenekten tahakkuk ettirilmek suretiyle ödenir. Ödemelere ilişkin usûl ve esaslar Adalet ve Maliye Bakanlıkları ile Türkiye Barolar Birliğince birlikte belirlenir.

GEÇİCİ MADDE 2 – Ücretlilerin 2006 yılına ilişkin olarak 2007 yılında ödeyecekleri gelir vergisinden mahsup edilecek vergi indirimiyle ilgili işlemler, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanununun bu Kanunla yürürlükten kaldırılan mükerrer 121 inci maddesi hükümlerine göre sonuçlandırılır.

GEÇİCİ MADDE 3 – 16/5/2006 tarihli ve 5502 sayılı Sosyal Güvenlik Kurumu Kanunu ile Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilen Emekli Sandığı Genel Müdürlüğü, Sosyal Sigortalar Kurumu Başkanlığı ve Bağ-Kur Genel Müdürlüğü ile 18/6/1992 tarihli ve 3816 sayılı Kanun kapsamında bulunanlar için Sağlık Bakanlığına bağlı tüm sağlık kurum ve kuruluşlarından 31/12/2006 tarihine kadar alınan tedavi hizmetleri karşılığı tutarlar ile 2006 yılında Sağlık Bakanlığına bağlı döner sermaye işletmelerinin aylık gayrisafî hasılatından genel bütçeye ödenmesi gereken tutarlara ilişkin olarak mahsuplaşmaya, alacaktan vazgeçmeye ve gerektiğinde terkin suretiyle uzlaşmaya Maliye Bakanı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı ve Sağlık Bakanı müştereken yetkilidir. Bu konuda gerekli her türlü düzenleyici işlemleri yapmaya Maliye Bakanı yetkilidir.

Üniversite hastanelerinin Sosyal Güvenlik Kurumuna devredilen kurumlara 31/12/2006 tarihine kadar verilen tedavi hizmetleri karşılığı düzenledikleri fatura bedellerinden mahsuben yapılan ödemelerden sonra kalan tutarın % 80'i, incelemesi devam eden veya incelemesi tamamlanmış ancak mutabakatı sağlanamamış fatura bedellerinin % 6'sı ve varsa yapılan diğer ödemeler düşüldükten sonra kalan tutarın tamamı ödenir. Bu ödemeler yapıldıktan sonra kalan tutarlar terkin edilir ve terkin edilen kısım için herhangi bir alacak ve hak talebinde bulunulamaz. Bu konuda gerekli her türlü düzenleyici işlemleri yapmaya Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı yetkilidir.

Yukarıda sayılan kurumlar ile 3816 sayılı Kanun kapsamında bulunanlara ilişkin olarak üniversiteler ile Sağlık Bakanlığına bağlı tüm sağlık kurum ve kuruluşlarınca 31/12/2006 tarihine kadar alınan tedavi hizmetleri karşılığı düzenlenen faturalar ve ekleri, birinci fıkradaki usûle göre uzlaşma gerçekleştirildikten sonra kontrol edilip edilmediğine bakılmaksızın imha edilir.

MADDE 32 – Bu Kanunun;

a) 3, 4, 5, 8 ve 9 uncu maddeleri; 10 uncu maddesinin, 193 sayılı Kanunun geçici 67 nci maddesinin (14) numaralı fıkrasına ilişkin değişiklik hükmü, 11, 25, 26, 28, 29, 30 ve 31 inci maddeleri ile geçici 2 nci ve geçici 3 üncü maddeleri 1/1/2007 tarihinden geçerli olmak üzere yayımı tarihinde,

b) 2 nci maddesi, 1/1/2008 tarihinden itibaren elde edilecek gelirlere uygulanmak üzere yayımı tarihinde,

5615 Sayılı Kanun ile Vergi Kanunlarında Yapılan Değişikliklerin Maliyeti
DUYURU NO:2007/28

c) 13 üncü maddesi ile 3065 sayılı Kanunun 17 nci maddesinin (2) numaralı fıkrasının (b) bendinde yapılan değişiklik hükmü, 17 nci maddesinin 6802 sayılı Kanunun 31 inci maddesinde değişiklik yapılmasına ilişkin hükümleri ve 24 üncü maddesi yayımını izleyen aybaşıında,

ç) 16 ncı maddesi ile 492 sayılı Kanuna ekli (8) sayılı tarifenin "XI-Finansal Faaliyet Harçları" başlıklı bölümünün (7) numaralı fıkrasına ilişkin hükümleri 1/1/2008 tarihinde,

d) Diğer maddeleri yayımı tarihinde,
yürürlüğe girer.

MADDE 33 – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür. 3/4/2007